

Ang Basahon ni Daniel - Numero Otsenta'y Seis

Ang Propetikong Pagbukas: Pagsabot sa Pagdugang sa Kahibalo ug sa Mensahe sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii

Jeff Pippenger

2024-02-19

Nagahisgot kita sa pagkaparehas tali sa mga lihoc sa nahaunang anghel ug sa ikatulong anghel, aron mas masabtan pag-ayo kung unsay simbolikong girepresentar sa pagdugang sa kahibalo sa dihang kini mabuksan sa panahon sa katapusan. Nagtinguha kita sa pagpakita nga kini nagrepresentar sa usa ka pagtaas sa kamatuoran nga sa katapusan moabot sa kinatumyan niini ingon nga ulahing ulan, nga mao ang mensahe sa Tunga-tungang Pagtuaw. Ingon nga simbolo, ang “pagdugang sa kahibalo” naggikan sa basahon ni Daniel, ug didto kini giila ingon nga matagnaong kahibalo nga mosulay ug mopatungha sa duha ka hut-ong sa mga magsisimba.

Ug siya miingon, Lakaw sa imong dalan, Daniel: kay ang mga pulong gitak-opan ug gitimrihan hangtud sa panahon sa katapusan. Daghan ang pagaputlihon, ug pagapapution, ug pagasulayan; apan ang mga dautan magapadayon sa pagkamakasasala: ug walay bisan kinsa sa mga dautan ang makasabut; apan ang mga manggialamon makasabut. Daniel 12:9, 10.

Niadtung 1989 usa ka “pagdugang sa kahibalo” ang giablihan nga sa kataposan magapadayag sa duha ka mga hut-ong sa mga magsisimba. Kining duha ka mga hut-ong gihulagway sulod sa konteksto sa ilang kalabutan ngadto sa mensahe sa ulahing ulan. Ang mga dautan wala makaila ni modawat sa ulahing ulan, apan ang mga manggialamon nakaila ug midawat. Busa ang mga dautan wala makakita sa panahon nga ang ulahing ulan misugod sa pag-ulan, ug kini misugod sa pag-ulan sa dihang ang mga nasod nasuko niadtong Septiyembre 11, 2001. Among gitutokan ang pagpangulo sa Laodiceanhong Adventismo sumala sa gihulagway sa Ezekiel kapitulo otso ug siyam, ug usab sa Isaias kapitulo baynte-otso. Diha sa Isaias ang “mga mapahitas-on nga tawo” “naghimong kabakakan” nga ilang “dalangpanan” ug “nagtago” sa ilang kaugalingon “ilalom sa kabakakan.”

Busa pamatii ang pulong sa Ginoo, kamo nga mga tawo nga mapatuyangon, nga nagagahum niining katawhan nga anaa sa Jerusalem. Tungod kay kamo nagaingon, Naghimo kami ug pakigsaad uban sa kamatayon, ug uban sa impiyerno anaa kami sa panagkasabut; sa diha nga moagi ang baha nga hampak, dili kini moabut kanamo: kay gihimo namo ang mga bakak nga among dalangpanan, ug sa ilalum sa kabakakan kami nagtago sa among kaugalingon. Isaias 28:14, 15.

Ang karaang mga tawo sa Jerusalem sa kataposang mga adlaw napakyas sa pagsulay sa “kapahulayan ug kahupayan” nga girepresentahan sa pamaagi sa “linya ibabaw sa linya,” nga nagtugot sa mga maalamon sa pag-ila sa ulahing ulan sa kataposang mga adlaw, pinaagi sa historikal nga ilustrasyon sa ulahing ulan diha sa kasaysayan sa mga Millerite. Ang propetikanhong kinaiya sa “mga tawo nga mabugalbugalon” nga gipasiugda ni Isaias sa maong pahayag mao ang mga bakak ug limbong nga ilang gitaguan sa ilalom ug gihimong ilang

dalangpanan. Busa, may kalabutan sa pagsulay sa mensahe sa ulahing ulan (ang kapahulayan ug kahupayan nga ilang gidumilian sa pagpamati), ang karaang mga tawo sa Jerusalem midawat ug usa ka bakak.

Ang mensahe sa ulahing ulan moabot uban ang usa ka lalis, ingon sa girepresentar sa Habakkuk kapitulo dos, sa dihang ang magbalantay didto nangutana sa Dios kon unsay iyang itubag sa “lalis” sa iyang kasaysayan, kay ang pulong nga “gibadlong” diha sa bersikulo uno sa kapitulo dos nagpasabot ug “gilalisan”.

Motindog ako sa akong pagbantay, ug mopahimutang ako sa ibabaw sa tore, ug motan-aw ako aron makita kon unsay iyang igaingon kanako, ug kon unsay akong itubag sa diha nga ako pagabadlongon. Habakkuk 2:1.

Ang mga manggialamon sa panahon sa panaglalis mahitungod sa ulahing ulan nagapresentar sa mga kamatuoran nga gisimbolo ingon nga mga mutya ni Miller, nga mao usab ang mga pundasyonal nga kamatuoran nga giila, gitukod, ug gipresentar sa mga Millerita. Kining mga kamatuoran gisimbolo ingon nga si Cristo, ang Bato sa Tanang Kapanahonan.

“Ang mga nagatindog ingon nga mga magbalantay sa Dios sa ibabaw sa mga kuta sa Zion kinahanglan mahimong mga tawo nga makahimo sa pagtan-aw sa mga kapeligrohan sa dili pa kini moabot sa katawhan,—mga tawo nga makahimo sa pag-ila sa taliwala sa kamatuoran ug kasaypanan, pagkamatarong ug pagkadili-matarong.

“Miabot ang pasidaan: Walay bisan unsa nga tugotan nga mosulod nga makasamok sa patukoranan sa pagtuo nga among gitukoran sukad sa pag-abot sa mensahe niadtong 1842, 1843, ug 1844. Ako anaa niining mensaheha, ug sukad niadto nagtindog ako sa atubangan sa kalibutan, matinumanon sa kahayag nga gihatag sa Dios kanamo. Wala kami maghunahuna nga kuhaon ang among mga tiil gikan sa patukoranan diin kini gibutang samtang adlaw-adlaw nangita kami sa Ginoo pinaagi sa mainiton nga pag-ampo, nga nangita ug kahayag. Nagtuo ba kamo nga biyaan ko ang kahayag nga gihatag sa Dios kanako? Kini mahisama sa Bato sa mga Kapanahonan. Kini maoy naggiya kanako sukad pa sa dihang gihatag kini.” Review and Herald, April 14, 1903.

Ang karaang mga lalaki nagapresentar ug usa ka bakak nga mensahe sa ulahing ulan nga girepresentahan ni Isaias ingong usa ka “bakak” ug kabakakan. Sa Ezekiel kapitulo otso, anaa ang kasaysayan nga nagaila kon kanus-a ang karaang mga lalaki sa Jerusalem nagayukbo sa adlaw, ug gitandi sila niadtong modawat sa patik sa Dios sa mosunod nga kapitulo. Ang ikatulong dulumtanan (kaliwatan) nagarepresentar ug usa ka bakak nga mensahe sa ulahing ulan, sumala sa pagrepresenta niini sa “paghilak alang kang Tammuz.” Sa ikatulong kaliwatan sa Adventismo, nga nagsugod niadtong 1919, usa ka “bakak” ang gipaila may kalabutan sa bakak nga ebanghelyo nga sa hayag gipresentar ni W. W. Prescott sa 1919 Bible Conference. Kana nga “bakak” maoy usa ka piho nga hilisgutan sa ikatulong kaliwatan, ug ang “bakak” mao ang bakak nga patukoranan sa bakak nga mensahe sa ulahing ulan, nga girepresentahan sa “paghilak alang kang Tammuz.”

Importante nga mogahin ug panahon sa tukmang pag-ila sa “bakak” diha sa tagna, kay ang “bakak” mao ang nag-unang hinungdan nganong ang Laodicean nga Adventismo dili makakita sa

pagdugang sa kahibalo niadtong 1989. Ang “bakak” mao nga ang “adlaw-adlaw” diha sa basahon ni Daniel nagrepresentar sa ministeryo ni Cristo sa santuwaryo. Ang paggamit sa “adlaw-adlaw” sa tagna ingon nga ministeryo ni Cristo sa santuwaryo usa ka bakak ug sayop nga pag-aplikar sa tagna, apan ang “bakak” dili lamang ang pag-ila sa sayop nga pagpakilala sa “adlaw-adlaw” ingon nga usa ka simbolo sa tagna; nagrepresentar usab kini sa usa ka “bakak” nga nagaingon nga si Sister White miuyon sa sayop nga aplikasyon, ug dayon gamiton kana nga kabakakan aron mapahimutang ang sayop nga aplikasyon ingon nga natukod nga kamatuoran.

Ang husto nga pagsabot sa katapusang unom ka mga bersikulo sa Daniel onse gitipohan na daan pinaagi sa mga bersikulo traynta hangtod traynta’y-sais, ug sa dihang giila ni Sister White ang bug-os nga katumanan sa Daniel kapitulo onse, iyang gipahayag nga ang “mga talan-awon nga susama niadtong gihulagway” sa mga bersikulo traynta hangtod traynta’y-sais “mobalik pag-usab.”

Ang paggamit sa sayop nga depinisyon sa “ang adlaw-adlaw” nagamugna ug sayop nga historikal nga estruktura. Ang kasaysayan nga girepresentar diha sa Daniel kapitulo onse, mga bersikulo traynta hangtod traynta’y-sais, naglakip sa pagkuha sa “ang adlaw-adlaw.” Ang “ang adlaw-adlaw” mahimong ang Millerite nga pag-aplikar, o ang pag-aplikar nila Prescott ug Daniells. Depende sa kon hain nga pag-aplikar ang pilion, duha ka nagkalainlaing historikal nga mga estruktura ang mamugna.

Ug ang mga bukton motindog diha sa iyang dapig, ug ilang hugawan ang balaang puloy-anan sa kalig-on, ug kuhaon nila ang adlaw-adlaw nga halad, ug ibutang ang dulumtanang nga makapahimong biniyaan. Daniel 11:31.

Sumala sa inspirasyon, ang maong propetikong kasaysayan nga girepresentar niini nga bersikulo, ug naglakip sa bersikulo traynta, ug sa mga bersikulo traynta ug dos hangtod traynta ug unom, pagausbong sa mga bersikulo kwarenta hangtod kwarenta ug singko sa Daniel onse.

“Ang propesiya sa ikanapulo ug usa sa Daniel hapit na makaabot sa hingpit nga katumanan niini. Daghan sa kasaysayan nga nahitabo ingon nga katumanan niini nga propesiya pagausbong. Sa ika-tloan nga bersikulo gihisgutan ang usa ka gahum nga ‘masubong; [Daniel 11:30–36 gi-quote.]

“Ang mga talan-awon nga susama niadtong gihulagway niini nga mga pulong mahitabo.” Manuscript Releases, numero 13, 394.

Ang bersikulo diin atong makita ang “kanunay,” mao ang bersikulo traynta ug usa.

Ug ang mga bukton motindog sa iyang bahin, ug hugawan nila ang balaang puloy-anan sa kalig-on, ug kuhaon nila ang adlaw-adlaw nga halad, ug ibutang nila ang kangil-ad nga butang nga nagapahimong biniyaan. Daniel 11:31.

Ang “mga bukton” diha sa bersikulo motindog “sa iyang dapig.” Ang “mga bukton” usa ka gahum, maingon man kadtong ilang “gitindogan.” Ang “mga bukton” diha sa bersikulo mao ang “motindog sa iyang dapig,” ug ang “mga bukton” ang “nagahugaw sa balaang puloy-anan sa kalig-on,” ug ang “mga bukton” ang “nagtangtang sa adlaw-adlaw” ug mao usab ang “mga

bukton” ang “nagapahimutang sa dulumtanan nga nagapahinabo sa pagkabingawan.” Diha sa Pinadayag kapitulo trese, ang dragon, nga mao ang pagano nga Roma, nagahatag ug tulo ka butang sa pagka-papa.

Ug ang mapintas nga mananap nga akong nakita sama sa usa ka leopardo, ug ang iyang mga tiil sama sa mga tiil sa usa ka oso, ug ang iyang baba sama sa baba sa usa ka leon: ug gihatag sa dragon kaniya ang iyang gahum, ug ang iyang lingkoranan, ug dakong kagamhanan. Pinadayag 13:2.

Ang mananap nga sama sa leopardo gipaila ni Sister White nga mao ang kapapahan, ug sa kapitulo dose gipaila usab ni Sister White nga ang dragon mao si Satanas, ug usab ang pagano nga Roma.

“Busa samtang ang dragon, sa panguna, nagrepresentar kang Satanas, kini usab, sa ikaduhang diwa, usa ka simbolo sa paganong Roma.” The Great Controversy, 439.

Sa bersikulo dos, sa Pinadayag kapitulo trese, gihatag sa paganong Roma ang iyang gahom militar, ang iyang “mga bukton,” ngadto sa kapapahan, sugod kang Clovis nga hari sa mga Franko (Pransiya), sa tuig 496. Gihatag sa paganong Roma ngadto sa papal nga Roma ang lingkoranan sa iyang awtoridad sa tuig 330, sa dihang gibaayan ni emperador Constantino ang siyudad sa Roma ug gibalhin ang kapital sa imperyal nga Roma ngadto sa siyudad sa Constantinople. Gihatag sa paganong Roma ang sibil nga awtoridad ngadto sa kapapahan sa tuig 533, sa dihang si Justinian nagpagula ug usa ka dekreto nga nag-ila sa kapapahan ingon nga pangulo sa tanang mga iglesia, ug ang magtutul-id sa mga erehe.

Sa bersikulo traynta’y uno, ang “mga bukton” nga motindog mao ang mga pwersang militar sa paganong Roma, nga mitindog alang sa pagkapapa sugod kang Clovis sa tuig 496. Tungod niini nga buhat, ang pagkapapa nag-ila sa Pransiya ingon nga “panganay sa Simbahang Katoliko,” ug usahay ingon nga “ang kamagulangan nga anak nga babaye sa Simbahang Katoliko.” Sa bersikulo traynta’y uno, human si Constantino mipasa ug usa ka balaod sa Domingo sa tuig 321, ug dayon mibalhin sa kapital gikan sa siyudad sa Roma ngadto sa siyudad sa Constantinople sa tuig 330, ang emperyo nga kaniadto dili mapildi nagsugod sa pagkadugmok, samtang ang unang upat ka gahum sa mga Trumpeta sa Pinadayag kapitulo otso nagsugod ug usa ka padayon nga pakiggubat batok sa Romanhong emperyo. Ang pokus sa mga pag-atake nga gihimo sa mga Barbaro ug ni Genseric gitumong batok sa siyudad sa Roma, nga sa wala pa ang tuig 330 mao ang “balaang puloy-anan sa kusog” alang sa Romanhong emperyo. Gikan sa tuig 330 ug padayon, ang nakasulong nga pakiggubat sa mga barbaro maoy “magahugaw sa balaang puloy-anan sa kusog,” hangtod nga ang “mga bukton” sa paganong Roma motindog alang sa pagkapapa, sugod sa tuig 496.

Dili lamang nga ang pagano nga Roma naghatag ug tulo ka mga butang ngadto sa gahum sa pagka-papa, pinaagi sa paghatag kaniya sa gahum militar, sa sibil nga awtoridad, ug sa lingkoranan sa siyudad sa Roma, kondili gikuha usab niini ang tulo ka mga sungay alang sa papal nga Roma.

Gitan-aw ko ang mga sungay, ug ania karon, mitungha sa ilang taliwala ang laing gamay nga sungay, sa atubangan niini gibton gikan sa gamut ang tulo sa nahaunang mga sungay; ug ania karon, niining sungaya may mga mata nga sama sa mga mata sa tawo, ug baba nga nagsulti ug dagkung mga butang. Daniel 7:8.

Ang tulo ka mga sungay nga pagabuntagon “gikan sa gamot” sa Daniel kapitulo pito nagrepresentar sa tulo ka nag-unang gahom nga nagsukol sa pagtungha sa kapapahan ngadto sa gahom. Ang ulahi niadtong tulo ka mga sungay gikuha sa dihang ang mga Goth gipapahawa gikan sa siyudad sa Roma sa tuig 538. Gipapahawa sila gikan sa siyudad pinaagi sa mga “bukton” sa paganong Roma, kay kadtong mga “bukton” mao ang magapalingkod sa kapapahan (ang dulumtanan nga makapaguol) ibabaw sa trono sa kalibotan nga nailhan niadtong panahona sa tuig 538.

Ang bersikulo traynta ug usa sa Daniel onse nag-ila sa upat ka mga butang nga pagabuhaton sa “mga bukton” (pagano nga Roma). Sila kinahanglan nga “motindog” pabor sa kapapahan, ingon sa ilang gibuhay sa tuig 496. Ila usab pagahugawan ang “santuwaryo sa kalig-on” ingon nga gilarawan sa mga pakigbisog militar nga gihimo batok sa siyudad sa Roma sulod sa gibanabang duha ka siglo. Ila usab “ipahimutang” ang kapapahan sa trono sa yuta sa tuig 538, ug ila usab “kuhaon ang adlaw-adlaw.”

Ang Hebreohanong pulong nga gihubad nga “pagakuhaon” diha sa bersikulo (sur), nagpasabot ug “pagatangtangan.” Sa tuig 508, ang pagsukol sa paganismo nga diha sa Imperyong Romano, nga naglihok aron pagpugong sa pagbangon sa kapapahan ngadto sa gahom, hingpit nang napailalom o nawala.

Ang pag-ila sa “adlaw-adlaw” ingon nga ministeryo ni Cristo sa santuwaryo usa ka sayop nga paggamit, apan ang tinuod nga buhat nga natuman sa kasaysayan sa Laodicean Adventist nga nag-ila sa sayop nga paggamit ingon nga kamatuoran, gibase sa usa ka piho nga “bakak” nga natuman sa ikatulong kaliwatan sa Adventismo. Ang giya ni Sister White nga ang kasaysayan sa mga bersikulo traynta hangtod traynta’y-sais pagausbon sa katapusang katumanan sa Daniel onse, naghimo nga imposible alang sa “mga tawo nga mapakaulawon” nga nagmando sa Jerusalem ang pagbutang ug usa ka hubad ibabaw sa bersikulo traynta’y-uno nga walay dungan nga pagsalikway sa Espiritu sa Tagna.

Ang “mga tawo nga mapinamataw-on” nagtudlo nga ang kapapahan nagkuha sa tinuod nga pagsabot sa ministeryo ni Cristo sa santuwaryo, pinaagi sa pagpaila sa papal nga misa, nga usa ka peke sa buluhaton ni Cristo diha sa langitnong santuwaryo. Kon mao kini ang tinuod nga kahulogan sa “ang adlaw-adlaw,” nan ang “mga bukton” nga mitindog sa bersikulo traynta’y uno mao ang kapapahan, kay ang gramatikal nga pagkahugpong sa bersikulo nagkinahanglan nga ang “mga bukton” mao ang gahom nga nagkuha sa “ang adlaw-adlaw.”

Aron sa pagsuporta sa ilang pinggang mga sugilanong tinuyo-tuyo, ilang gipangatwiran nga ang kapapahan (mga bukton) naghugaw sa langitnong balaang puloy-anan ni Cristo. Ang Hebreohanon nga pulong nga gihubad nga “balaang puloy-anan (miqdash) sa kalig-on” mao man ang usa ka pagano nga balaang puloy-anan o ang balaang puloy-anan sa Dios. Kon buot ni Daniel nga ipahayag nga ang balaang puloy-anan sa Dios pagahugawan sa kapapahan, gamiton unta niya ang Hebreohanon nga pulong nga “qodesh,” nga mahimo lamang magrepresentar sa balaang puloy-anan sa Dios. Busa, hain ba kini natala sa Biblia o sa Espiritu sa Tagna nga ang langitnong balaang puloy-anan sukad nahugawan o pagahugawan pa sa kapapahan?

Sa pagkatinuod, ang mga sala sa mga Kristohanon natala sa mga basahon sa langitnong santuwaryo, apan kana nga hulagway wala magpasabot nga ang santuwaryo sa Dios nahugawan. Ang paghinlo sa santuwaryo nagrepresentar sa paghinlo sa mga basahon sa talaan nga anaa sa sulod sa santuwaryo. Dugang pa, ang gahum sa pagka-papa wala gayud mahimong Kristohanon, busa wala gayud kini maisulod sa mga basahon sa imbestigatibong paghukom. Ang bugtong paghukom nga giila alang sa pagka-papa mao ang ehekutibong paghukom sa kapungot sa Dios.

Ang “mga bukton” usab mao ang “magapahimutang sa dulumtanan nga nagapahimong biniyaan,” nga mao unta ang unsang gahum? Unsang gahuma ang gipahimutang sa pagka-papa? Ug unsa man nga gahum kini, diha mismo sa sinugdanan sa bersikulo traynta ug usa, nga gibarugan sa pagka-papa?

Ang mga walay kahibalo sulod sa Laodiceanong Adventismo nga nagtugyan sa ilang kinabuhing dayon ngadto sa mga kamot sa mga tawo nga gipaila nga dili makahimo sa pagbasa sa basahon nga tinimrihan, tingali komportable nga mapahupay ang ilang mga igdulungog nga nangatol pinaagi nianang matang sa dunot nga paggamit sa Biblia, apan mas walay kapuslanan pa gayud ang pagsulay sa pagkuha sa kasaysayan nga kinahanglan nilang ilhan aron mapatindog ang ilang kasaypanan, ug ipahaom kini sa katapusang unom ka mga bersikulo sa Daniel onse.

Sa kasaysayan nga nag-una sa pagkapukan sa Unyong Sobyet, nga mahimong ipakita nga girepresentahan ingon nga Hari sa Habagatan diha sa bersikulo kap-atan sa Daniel onse, ang kusog militar sa Tinipong Bansa mitindog alang sa kapapahan, sa dihang si Ronald Reagan naghimo ug tinago nga pakigsaad uban sa anticristo sa tagna sa Biblia. Sa pagbuhat niini, kini nagpaila nga ang bisan unsang Protestante nga pagsukol batok sa pagsaka sa kapapahan napugngan na sa Tinipong Bansa, ingon sa gihulagway pinaagi sa pagwagtang sa pagsukol sa paganismo sa tuig 508. Ang Hari sa Amihanan (ang kapapahan) diha sa maong pahayag unang miwalis sa Unyong Sobyet niadtong 1989, ug gibuhat kini sa panag-uban sa “mga karo” ug “mga mangangabayo,” nga nagrepresentar sa kusog militar sa Tinipong Bansa, ug usab sa kusog pang-ekonomiya sa Tinipong Bansa ingon nga girepresentahan sa “mga sakayan.”

Ang Tinipong Bansa sa Amerika mao ang “mga bukton” nga mitindog alang sa pagka-papa. Ang Protestantehonismo gikuha, maingon nga ang pagsukol sa paganismo gipukan sa tuig 508. Sa bersikulo kwarentay-uno, ang Tinipong Bansa sa Amerika pagadaugon sa pagka-papa, ug ang Konstitusyon sa Tinipong Bansa sa Amerika, nga mao ang “balayngaanan sa kusog” sa Tinipong Bansa sa Amerika, pagabalihon samtang ang Tinipong Bansa sa Amerika magapahimutang sa Hari sa Amihanan (ang pagka-papa) sa trono sa kalibotan, maingon sa gibuhat sa paganong Roma niadtong 538. Kon ikaw nagabasa sa mga artikulo niining website, nan mahimo nimong i-download ang magasin nga The Time of the End, ug basahon ang labi pang hingpit nga pagpasundayag sa katapusang unom ka bersikulo sa Daniel onse, apan sa pagkakaran among yano lamang nga gipaila nga ang pag-ila sa “ang adlaw-adlaw,” ingon nga ministeryo ni Cristo sa santuwaryo, usa ka sayop nga pag-aplikar sa simbolo. Gibuhat namo kini aron ipakita nga kining sayop nga pag-aplikar gidala ngadto sa Laodiceanong Adventismo pinaagi sa tinuyoang bakak.

Padayon natong hisgutan ang profetikong bakak sa sunod nga artikulo.

“Wala na kitay panahon nga angay usikon. Ang malisod nga mga panahon ania sa atong atubangan. Ang kalibotan gipalihok sa espiritu sa gubat. Sa dili madugay ang mga talan-awon sa kalisdanan nga gihisgotan sa mga tagna matuman. Ang tagna diha sa ikanapulog-usa sa Daniel hapit na makaabot sa hingpit nga katumanan niini. Daghan sa kasaysayan nga nahitabo ingon nga katumanan niini nga tagna pagausabon.”

“Sa ikakatloan nga bersikulo gihisgutan ang usa ka gahum nga ‘masub-an, ug mobalik, ug adunay kasuko batok sa balaang tugon: mao usab ang iyang buhaton; siya mobalik pa gani, ug makigsabut kanila nga mibiya sa balaang tugon. Ug ang mga kasundalohan motindog pabor kaniya, ug pagahugawan nila ang balaang puloy-anan nga malig-on, ug kuhaon nila ang adlaw-adlaw nga halad, ug ibutang nila ang dulomtanan nga makahimong biniyaan. Ug kadtong nagabuhat sa pagkadaotan batok sa tugon iyang dauton pinaagi sa mga pagdayegdayeg; apan ang katawohan nga nakaila sa ilang Dios mahimong lig-on, ug magabuhat ug mga kaisogang buhat. Ug kadtong may pagsabot taliwala sa katawohan manudlo sa daghan; apan mangapukan sila pinaagi sa espada, ug sa kalayo, pinaagi sa pagkabinihag, ug pinaagi sa inagaw, sa daghang mga adlaw. Karon sa diha nga mangapukan sila, tabangan sila sa diyutay nga tabang: apan daghan ang mouban kanila pinaagi sa mga pagdayegdayeg. Ug ang uban kanila nga may pagsabot mangapukan, aron sulayan sila, ug aron hinloan, ug aron mapaputi sila, hangtod sa panahon sa katapusan: kay alang pa kini sa gitakdang panahon. Ug ang hari magabuhat sumala sa iyang kabubut-on; ug siya magabayaw sa iyang kaugalingon, ug magapadaku sa iyang kaugalingon labaw sa matag dios, ug magasulti ug kahibulongang mga butang batok sa Dios sa mga dios, ug mouswag hangtod nga matuman ang kapungot: kay ang gitino pagabuhaton.’ Daniel 11:30–36.”

“Ang mga talan-awon nga susama niadtong gihulagway niining mga pulonga mahitabo. Atong makita ang ebidensiya nga si Satanas sa madali nagabaton sa pagkontrolar sa mga hunahuna sa mga tawo nga walay kahadlok sa Dios sa ilang atubangan. Basaha ug sabta sa tanan ang mga panagna niining basaha, kay kita karon misulod na sa panahon sa kagul-anan nga gihisgutan:”

““Ug niadtong panahona motindog si Miguel, ang dakong principe nga nagabarog alang sa mga anak sa imong katawohan: ug may panahon sa kasakit nga wala gayud mahitabo sukad pa sa dihang may nasud hangtod nianang maong panahona: ug niadtong panahona maluwas ang imong katawohan, ang tagsatagsa nga hingkaplakang nahisulat sa basahon. Ug daghan kanila nga nangatulog sa abog sa yuta mangamata, ang uban ngadto sa kinabuhing dayon, ug ang uban ngadto sa kaulaw ug dayong pagtamay. Ug sila nga manggialamon modan-ag ingon sa kasidlak sa hawan sa langit; ug sila nga nagdala sa daghan ngadto sa pagkamatarong sama sa mga bitoon sa walay katapusan ug sa gihapon. Apan ikaw, O Daniel, tak-umi ang mga pulong, ug timri ang basahon, bisan hangtod sa panahon sa katapusan: daghan ang magdalagan ngadto-nganhi, ug modaghan ang kahibalo.’ Daniel 12:1–4.” Manuscript Releases, numero 13, 394.